११२ वैरूपो नभ-प्रभेदनः। इन्द्रः। त्रिष्टुप्

इन्द्र पिबं प्रतिकामं सुतस्यं प्रातःसावस्तव हि पूर्वपीतिः।

हर्षस्व हन्तवे शूर् शत्रृनुक्थेभिष्टे वीर्याई प्र ब्रवाम॥ १०.११२.०१

इन्द्र- परमेश्वर । प्रतिकामम्- कामं कामं प्रति । सुतस्य- निष्पन्नरसम् । पिब- अनुभव । प्रातःसावः- प्रातःसवने निष्पन्नो रसः । तव- भवतः । हि- किल । पूर्वपीतिः- प्रथमत अनुभवितव्यो भवति । शूर- समर्थ । शत्रून् हन्तवे- वृत्रबाधनाय । हर्षस्व- हृष्टो भव । ते- भवतः । वीर्या- वीर्याणि । उक्थेभिः- मन्त्रैः । प्र ब्रवाम- प्रकर्षेण वदाम ॥१॥

यस्ते रथो मर्नसो जवीयानेन्द्र तेने सोमपेयीय याहि।

त्यमा ते हर्रयः प्र द्रवन्तु येभिर्यासि वृषंभिर्मन्देमानः॥ १०.११२.०२

यः। ते- तव। मनसः। जवीयः- वेगवान्। रथः- ऋताख्यो रथः। को अद्य युद्ध्क्ते धुरि गा ऋतस्येति श्रुतेः। तेन। इन्द्र। सोमपेयाय- रसानुभवाय। आयाहि- आगच्छ। येभिः- यैः। वृषभिः- वर्षकैः। मन्दमानः- हृष्टः। आ यासि- आगच्छसि। ते- अमी। हरयः- प्राणाश्वाः। तूयम्- क्षिप्रम्। भवन्तम्। प्र द्रवन्तु- प्रगच्छन्तु॥२॥

हरित्वता वर्चेसा सूर्यस्य श्रेष्ठे रूपेस्तुन्वं स्पर्शयस्व।

अस्माभिरिन्द्र सर्विभिर्हुवानः संघ्रीचीनो मोदयस्वा निषद्ये॥ १०.११२.०३

हरित्वता- हरिद्वर्णयुक्तेन । सूर्यवर्चसा- सूर्यतेजसा । श्रेष्ठैः- उत्तमैः । रूपैः- भवद्रूपैः । तन्वम्- मम शरीरम् । स्पर्शयस्व- स्पृश्च । इन्द्र- परमेश्वर । अस्माभिः । सिखभिः- त्विनमित्रैः । हुवानः-आहृतः । सध्रीचीनः- सहृदयः । निषद्य- अत्रोपविश्य । मादयस्व- हृष्टो भव ॥३॥

यस्य त्यत्ते महिमानं मदेष्विमे मही रोदंसी नाविविक्ताम्।

तदोकु आ हरिभिरिन्द्र युक्तैः प्रियेभिर्याहि प्रियमन्नमच्छे॥ १०.११२.०४

इमे- एते । मही- महत्यो । रोदसी- द्यावापृथिव्यो । यस्य । त्यत्- तत् । ते- तव । महिमानम् । न अविविक्ताम्- त्वत्तो न पृथक्करुतः । इन्द्र । युक्तैः- नियमसम्पन्नैः । हरिभिः- प्राणाश्वैः । प्रियेभिः- त्वत्प्रेमपात्रैः। तत्। ओकः- अस्मत्सदनम्। प्रियम्। अन्नम्- हव्यम्। अच्छ- अभिलक्ष्य। आ याहि- आगच्छ ॥४॥

यस्य शर्थत्पिपवाँ ईन्द्र शत्रूननानुकृत्या रण्या चुकर्थ।

स ते पुरंधिं तर्विषीमियर्तिं स ते मदीय सुत ईन्द्र सोमः॥ १०.११२.०५

इन्द्र- परमेश्वर । यस्य- यस्य यजमानस्य । शश्वत्- सम्यक् । पिवान्- सोमं पीतवान् । अनानुकृत्या- अनुकरणरिहतेन । रण्या- रणसाधनेन । शत्रून्- रिपून् । चकर्थ- अकरोः । सः- असावुपासकः । ते- तव । पुरुन्धिम्- बहुधारणायुक्ताम् । तिविषीम्- शिक्तम् । इयिति- प्रेरयित । इन्द्र- परमेश्वर । सः- असौ । सोमः- रसः । ते- तव । मदाय- हर्षाय तृप्तये । सुतः- निष्पादितः ॥५॥

इदं ते पात्रं सनवित्तमिन्द्र पिबा सोमेमेना शतकतो।

पूर्ण आहावो मंदिरस्य मध्वो यं विश्व इदिभिहर्यन्ति देवाः॥ १०.११२.०६

इदम्- एतत्। ते- तव। पात्रम्- भाजनमुपलिब्धस्थानं प्रतीकभूतम्। सनवित्तम्- सनातनम्। इन्द्र-परमेश्वर। शतकतो- अनन्तप्रज्ञ। एन- अनेन। सोमम्- रसम्। पिब- अनुभव। मिदरस्य-तृप्तिकरस्य। मध्वः- मधुरस्य रसस्य। पूर्णः- पूर्णम्। आहावः- भाजनमेतत्। यम्- यत्। विश्वे देवाः- सर्वा द्योतनशक्तयः। अभिहर्यन्ति- अभिकामयन्ते॥६॥

वि हि त्वामिन्द्र पुरुधा जनासो हितप्रयसो वृषभ ह्वयन्ते।

अस्मार्कं ते मधुमत्तमानीमा भुवन्सर्वना तेषुं हर्य॥ १०.११२.०७

इन्द्र- परमेश्वर । हितप्रयासः- हितकरान्नयुक्ताः । जनासः- जनाः । वृषभ- वर्षक । इन्द्र- परमेश्वर । पुरुधा- बहुधा । वि ह्वयन्ते- विशेषेण आह्वयन्ते । ते- त्वदर्थम् । अस्माकम्- नः । मधुमत्तमानि- अतिशयेन मधुराणि । इमा- एतानि । सवना- सम्भजनानि । भुवन्- भवन्ति । तेषु । हर्य- रसिमच्छ ॥७॥

प्र तं इन्द्र पूर्व्याणि प्र नुनं वीयी वोचं प्रथमा कृतानि।

सतीनमेन्युरश्रथायो अद्रि सुवेदनामेकृणोर्बह्मणे गाम्॥ १०.११२.०८

इन्द्र- परमेश्वर । नूनम्- निश्चयेन । ते- तव । प्रथमा कृतानि पूर्व्याणि- पुराणानि । वीर्या- वीर्याणि । प्र- प्रकर्षेण । वोचम्- वदामि । सतीनमन्युः- जीवोदकमननशीलः । अद्रिम्- जडं गिरिमेघप्रतीकम् । अश्रथयः- बिमेदिथ । ब्रह्मणे- मन्त्रयुक्ताय । सुवेदनाम्- शोभनज्ञानमयम् । गाम्- चिद्रिश्मम् । अकृणोः- अकरोः ॥८ ॥

नि षु सीद गणपते गुणेषु त्वामांहुर्विप्रतमं कवीनाम्।

न ऋते त्वित्कियते किं चुनारे मुहामुर्कं मेघवञ्चित्रमेर्च॥ १०.११२.०९

गणपते- साधुगणपालक । सु- सुष्ठु । नि सीद्- निषीद । गणेषु । कवीनाम्- क्रान्तदर्शिनाम् । विप्रतमम्- मेधावितमम् । त्वाम्- भवन्तम् । आहुः- वदन्ति । त्वत्- त्वाम् । ते । न किं चन कियते । आरे- दूरे समीपे वा । चित्रम्- नानारूपम् । महाम्- महान्तम् । अर्क- मन्त्रम् । मघवन्- सम्पद्धन् । अर्च- पूजय निधेहि ॥९॥

अभिख्या नौ मघवन्नार्धमानान्सखें बोधि वसुपते सखीनाम्।

रणं कृधि रणकृत्सत्यशुष्मार्भक्ते चिदा र्भजा राये अस्मान्॥ १०.११२.१०

मघवन्- इन्द्र । नाधमानान्- याचमानान् । नः- अस्मान् । अभिख्या- अभिख्यापय । सखीनाम्- मित्राणाम् । सखे- मित्र । वसुपते- सम्पत्पालक । बोधि- जागृहि । रणकृत्- हे युद्धकर । सत्यशुष्म- अवितथबल । रणम्- युद्धम् । कृधि- कुरु । अभक्ते राये- इतः पूर्वमन्येभ्यः सम्भक्ताय दानयोग्यधनाय । अस्मान्- नः । आ भज- भागिनः कुरु ॥१०॥